

заговори и възстания противъ слабия царь отъ страна на братята му и на боляритѣ. Тѣй, на слѣдната (928) година нѣколко войнствени боляри, които се били издигнали въ врѣмето на Симеона, направили заговоръ съ цѣль да свалятъ Петра и да покачатъ на негово мѣсто по-младия му братъ Ивана. Тоя заговоръ билъ откритъ, боляритѣ били варварски умъртвени, а Иванъ билъ набитъ и затворенъ въ тъмница, слѣдъ което го изпратили при Романа въ Цариградъ, за да го покалугери и постави въ нѣкой грѣцки манастиръ; но лукавиятъ византиецъ, за да държи винаги въ страхъ Петра, оженилъ Ивана за една знатна арменка, далъ му имотъ и го възвисилъ въ чинъ патриций. Не се минала една година и въ страната избухналъ бунтъ, който билъ много опасенъ, защото тогава (929 г.) западнитѣ области направили открито възстание за въ полза на първия Симеоновъ синъ Михаила, който напусналъ манастира, съблѣкълъ расото, провъзгласилъ се за царь и се затворилъ въ една крѣпостъ, въ която почнали да се стичатъ недоволнитѣ отъ Петра. Това възстание щѣло да успѣе, но за нещастие, Михаилъ умрѣлъ. Тогава възстаницитѣ, за да не паднатъ въ ржцѣтъ на Сурсула, напуснали Бѣлгария и нахлули въ Византия, като грабѣли и опустошавали византийскитѣ земи, додѣто най-послѣ се заселили, съ съгласието на императора, край залива Арта.

Отъ тия размирици въ Бѣлгария се възползували най-напрѣдъ сѣрбитѣ, които били още подъ бѣлгарска власть. Чеславъ, който билъ играчка въ ржцѣтъ на бѣлгаритѣ при усмиряване на сѣрбското възстание прѣзъ 924 г. и билъ рѣшилъ да си отмѣсти за това, избѣгалъ прѣзъ 931 г. съ 4 знатни сѣрби отъ Прѣславъ въ Сѣрбия и при явната поддържка на Византия, върховната власть на която се задѣлжилъ да признава, повдигналъ бунтъ противъ бѣлгаритѣ. Тогава разпрѣснатитѣ на всѣкъждѣ сѣрби започнали да се събиратъ подъ знамената му. Тия отъ тѣхъ, които били въ Бѣлгария, бѣгали въ Византия, дѣто императорътъ ги снабдявалъ съ всичко необходимо, а слѣдъ това ги изпращалъ при Чеслава. Поради току що угасналото възстание въ за-